

näggid, kus kare pealt mahha läks, seal ei lippu-
nud kegi enam tööki. Üks üllekohtune ahne on põl-
lenud koera sarnane, ni kaua kui ta wägew on,
otsib iggamees tema sõbrust. Sest ei temal lihha-
tül suus, rägib iggamees temale kiltust, olgo ta pahhem
kui pahha. Suhtub üks nisuggune mees nuhtlust
sana ehk wõlli-käest ärra kaudama, siis ei olle temast
suremat luggu ja tema karwad langewad üks teise
järele mahha. Need ollid tema endised sõbrad.

Kuningas ütles: „Lõppetagem pikemat juttu.
Ma tõstan teid kui enne omaks esimeseks nduomeh-
heks suurte issandate seltsis, teie peate miino salla-
kohtus istuma. Mõnda üllendan teid jälle aua ja
wõlli sisse, lotes et teie selle armo wäärt ollete. Kui
teie tarkus truupe kõrwas ellab, siis ei sa leddagi
teie ülle tõusma. Teie peate miino nimel riiki wal-
litsema; seeki annan oma pitseri sõrmukse teie kätte;
mis teie ial miino nimel seate ja tallitate, se olgo
iggawest seatud ja tallitud.“

Mõnda olli Reinowadder korraga rigi wallitsejaks
tõstetud. Tema tänas kuningat allandlikult sure
auwo eest ja tõutas kõik asjad kuningale ja rigile
laskuks toimetada. — Meie tunneme tema tbatamise
kindlust!

Waeue arwatut hunt wingerdas tül aega kanges
wallus kaebades maas, naine, lapsed ja mõned lig-
gemad suggulased nuttes tema ümber. Siis tõsteti
tedda raami peale ja kanneti sealt ärra; tema kehha
tülles teieti 26 awa. Kohtrid õmblesid suremad arwad

tiini, tõmbasid weikemad plaastritega kofko ja and-
sid wallo ärrawõtiwad rohtu sisse; kõrwa pisteti ni-
suggust rohtu, mis eest ja taggant aige aewastama
paki. Kige pandi pehme põhhu peale sängi pikkali,
kus ta nattoke aega maggas, siis äbbi ja wallo pär-
rast ülles ärkas ja oigades oma ädda kaebas. Naine

istus kurtse sängi ees, lapsed ulgusid nuttes sängi otsas.

Reinowadder karratses tõemast sõbradega, jõi
puddeli õlut ja puntsi, laskis ennast liita ja allas
siis teele walmistama. Kuningas käsks suremad
issandad tedda saatma minna. Lahkudes ütles ta
rebbasele kät andes: „Miino sõbber, tulge tuttust
jälle taggasi!“ Reinowadder tänas põlwile sure
armo eest, õnnistas kuningat ja kuningasat, lubbas
mõne päwa pärast taggasi tulla, rigiwallitsust toi-
metama.